

eiusdem Auctoris, inter quas numeratur hęc obta.
Ad hęc q. an
Quod si duo puncta, quę magis patitur instig, in punctis transi-
entibus, se tota, ptej stinu, quę trant, quę pene-
trantur cu illis, et rāo est, q. si duo se tangant se tota in-
fuit, qd nihil mediet inter utramque n, alim est varia gene-
rao.

Quod si duo manus penetrarentur, casu quo se tangere et
se totam, ideo est, q. manus habent, aliquas ptes profundas ali-
q, et inter se distantes, ut nūq penetrantur, n, pōunt tangi
se tota. Itat aiim indivisib, nullas habere ptes inter se dis-
tantes.

Obstaculo 2. implant puncta indivisib, stinuare sine mixtura:
qd etiā stinuata. Itat an, q. adhuc in toto integrali
homogeneo, quale est homo, continuativa et pote modalia, n,
st. beuuds, sicut cu stinuati, repugnat aiim, totu homogeneum
n, spōy ex ptej eundem rāo.

Tum q. repugnat vno, quę
n, recipitur in aliquo extremo, atque in nullo extremo. Itat
peterit puncta stinuati: qd. Itat hęc mir, n, si recipitur, rep-
peterit in vtroque cu nullo habeat potu sui quę aliud: recipi
aiim in vtroque implet, n, sic iam est in duplici loco.

Ad hęc q. an
an, ad hęc q. ptej ratur, qd ptej totu integrali homogeneo, sicut
debent ee eundem rāo inter se, n, aiim eundem rāo cu mixtu
stinuati q. ratur ptej. Ad hęc q. an: repugnat vno ducta
qualis est magis q. quę d. d. d. creata, qualis est stinuata n:
vāo aiim, cur vno substantiali penetratur cu extremis, n, ratur
stinuata, et q. illa est detrao extremis, ut intra eundem locu
existant, stinuata sicut detrao extrema, et immediate localiter
approximentur.

Obstaculo 3. ex nra sententia sequetur qd Aquila
cu Testudo 3. exores moverentur equali velocitate. Subditur, q.
in quoru insti indivisib, nec potest Aquila acquirere plus, nec

Testudo minus quę vno punctu spatio: qd. Itat an: nam
si Aquila in quoru insti acquireret duo spatio, puncta
in insti, indivisib, et in duplici loco, qd modaliter, n, potest acci-
dere; h. v. Testudo acquireret minus quę vno punctu, q. in
vno insti, tempore, moveretur et in altero quiesceret, ptej
inde quę eius motu, n, set stinuus, qd supponit arguty.

Assumptu, qd ptej n, recedatur; Testudo ee, in ptej insti
quiescit, interumpit quę sui motu, per morula, interpo-
sita: quę etiā, licet pauca, habet Aquila, per ipy quę
etiā, interumpit motu, ex his aiim, morula, sicut fluxu, sicut
sicut pauca, ptej, maior, l, minor velocitay motu.

Hinc
est, qd si mobile, in singulis, tempore, punctis, acquirat singula
puncta spatio, nullu quę faciat morula, dicitur in suo motu
summe velox; si plures morula faciat dicitur tardu; et si
faciat pauca, modiciter velox.

Insti v. n, aperit caa a qua
prestant hęc morula: qd spatio ptej. 2. Lapis tendens in
centru, n, habet vnde d. recedatur, et aiim sol movetur
velocitay illa: qd. 3. q. Aquila, in sua quadrante per-
curret vno leuam, quo tempore et stinuus testant,
st. percurret duodecim millia leuam, Aquila moveretur, in
quoru motu, per duodecim millia, hoc aiim, vnde, n, potest
aliter ee, claru percipitur Aquila morau, quę movetur.

Ad hęc q. an
no an: nam illę morula ptej, si agery est liberu, a li-
bera detrao; n, est ratur, l, ad appetit, l, a detrao im-
pimentis impulsu, l, a ratur illa corporis intermedi, l, a
limitaone virtutis mobilis. It. hinc lapis recedatur ma-
gis, aut minus d. maiorem, aut minorem eay virtutem
loco motu: vnde patet soluo ad d.

Ad 3°, no an ex parte inclusa, qd aum, n^o percipiamus
rapiditate motu. Quis, rale est, q^a it hpc percipitur de-
beant percipi motu, aut tam facile, n^o potuimus percipi-
re, q^a motu ut pote quod est cetero a motu, sly pot
percipi per sp^o n^o opoto; huius aum, n^o habemus, q^a non
habemus speciz motu vltimim.

Posterea, qd ex motu, n^o
percipiamus, l^o p^onit ex eo, qd motu magis simulat sensu
quod ipa quic, l^o ex eo qd minutissimas sint, n^o aum, p^onit
qd ex, n^o percipiamus per sensu, q^a tam sentiamus motum.

Ob 4°: e ponamus circuli intra circuli solidi, motu dnuo
n^o circuli concentrici hant interior, decem puncta. Intet
circuli excentrici aut exterior ostabit quadraginta, est
claru, n^o a circulo exteriori percipitur sp^o quatuor duplo
magis, eo qd percipitur ab interiori: ponamus ite, qd a
puncto circuli interiori, usque ad itmu punctu circuli ex-
teriori, ducatur linea recta dnuo, d^o hanc que octo puncta.

Modo sic: unumque punctu circuli excentrici acquirit spa-
tiu, quadruplo magis, eo qd acquirit unumque punctu circu-
li concentrici: qd circuli excentrici moveatur dnuo nece-
se erit, qd qd dnu punctu circuli concentrici quiescat per aliqua
sp^o tempore: vnde q^a, n^o moveatur motu dnuo circuli
concentrici; atque hoc imple est, quon, l^o frangatur, l^o flecta-
tur d^o experit linea ducta ab uno, ad aliud circuli: q^a
implet est, motu circulari dnuo in sentea que sequitur.

Ad huc, que sicut alia plura, hic obiecta dnuo sunt,
et oien^o caput fatigat que percipiuntur, p^onit, qd motu cir-
culari dnuo, n^o est p^onit per manus, id per saltu
aut replicat^o p^onit, punctu mobilis: vnde dnuo est qd
puncta circuli interiori, n^o dnuo motu moveantur, ita mo-

ventur ut in int^o, in quo punctu a concentrici, acquirit unum
punctu sp^o; punctu a excentrici, saltet octo puncta su sp^o;
punctu que h^o immediat^o, versu centru saltet septem puncta, re-
liqua que usque ad centru saltent minus sp^o. Vel dici potest, aliqua
puncta circuli excentrici replicari taliter ut dnuo punctu concentrici
occupat unu punctu su sp^o; plura puncta circuli excentrici sint
in pluribus punctis, sp^o su, per replicat^o p^onit, qd si puncta
circuli concentrici in suo motu, faciunt aliqua motu, ead^o etq^a
facient puncta circuli excentrici ex suis saltibus, l^o tunc minus repli-
cabuntur p^onit punctu, circuli excentrici.

Obtatis 5°: e ponamus qua-
dam, cuius quatuor cost^o, habeant puncta octo: ducantur etq^a ab ma-
di ad aliq^a cost^o quatuor dnuo, octo line^o laterales: unum ab uno, in
aliq^a angulu, quatuor ducatur diametralis linea; de hac p^o p^o, ee
equalis lineis lateralibus (quod experia docet) si puncta sint finita.
Suadetur, unumque punctu line^o diametralis, sly potest transire
per unu punctu lateralibus: qd tot erant puncta, diametralis, quot sunt
lateralibus puncta, per que illa tranit; atque lateralibus puncta per
que tranit, sly sunt octo, q^a n^o sint plura, que octo lateralibus: qd
puncta diametralis sunt etq^a octo, pro inde que tot sunt puncta
diametralis, quot d^o.

Retur, qd plura puncta line^o diametralis, debent
remanere intacta a punctis lateralibus, propterea que plura sunt
puncta diametralis, que a punctis lateralibus: vno aum, cur ita dnuo
reatur est, q^a inter unu et aliq^a punctu duplu lateralibus tranit
sumat, manet locu punctu medio, per qd diametralis dnuo
usque lateralibus: qd si quis, hoc ita ee n^o, cedat et sly caput unu
defatigue experient^o manus amoveat.

Obtatis 6°: in tota, superius
pota, potest a quobis puncto, circuli excentrici dnuo linea recta
usque ad centru. Id si puncta interiori sint, hoc est imple: qd
Suadetur mir, q^a quilibet linea ducta, tranire debet per dnuo.

cum punctis nulli concentrici, si puncta sint indivisa, sic inter
 que, tot erunt puncta, unum ad alterum circuli, quod falsum est videtur.
 No magis, cum claritate gratia distinetur a quibus puncto, distinetur
 hinc sumpto puncto, collectore sumpto, sive ab obliquis simul no.

Obsta-
 bit 1. in quadrato nuper obliquo punctis duobus. octo lineas ad angulum, ad
 itaque quadrato recte ad dimidiam lineam diametricalem: modo sic: latera
 bis debent recte ad dimidiam diametricalem, transeunt per octo puncta
 diametralia: quod altera pars dimidia, diametralis, octo etiam, habet
 puncta, ac pro inde, diametralis integra, est duplo major, quae quae
 libet costa quadrati, quae ut supponitur solus. Itaque punctis octo. Notetur,
 quod plures lineae laterales, transeunt in eodem puncto ad diametralis, et
 quod in idem recidunt, habet segmentis costae, pro inde quae, non sequitur
 quod diametralis sit maior.

Obsta- bit 2. dicuntur Deum pyramidis, ita, ut
 quilibet illius costa, distet duodecim punctis, etiam cum basi, solus
 distet sex: modo sic: a singulis punctis, major costae, ponuntur duo
 lineae ad singula puncta ad alteram costam; id hoc fieri, non potest, si
 puncta indivisa essent: quod. Mirum distet, quod ex illo sequitur, quod
 plures transversales lineae essent majores, quae sit ipsa basi.

Si videtur
 hoc sequella, non 1. linea ducta, et punctis pyramidale duobus distet
 punctis, 2. distet tribus, et sic de reliquis, servata eadem propo-
 sitione usque ad duodecimum: quod hoc distet duodecim punctis, ad
 basim, solus distet sex ut supponitur: quod. Distet facile: cum impleat,
 si lineae ita se debeant excedere: quod sic, non debeant se ita excedere
 nulli et argutus.

**Sectio II. de tris, magnitudinis et parvitas,
 ac de inceptione et desitione rerum.**

Tunc magnitudinis, alius est major, et alius exiguus: inus, quod dicitur
 maximus quod sit, et quibus illa, sive tota ea magnitudo quibus
 in qua res, ita potest deservat, ut nequeat deservat in maiori.

Exiguus, qui dicitur, maximus quod non, et illa, magis quibus imminuta
 quae res pertinet, non potest. Insuper tunc parvitas alius est major,
 exiguus alius: inus, quod dicitur minimus quod sit, et illa quibus minima
 in qua res, ita deservat, ut non, potest deservat in quibus minima. Exiguus,
 qui dicitur, minimus quod non, et illa minima quibus imminuta ad quae
 res, pertinet, non potest; id notandum, quod alius minima respectu quibus
 tantum in qua res deservat, licet se vera, respectu alius quibus
 minor, in qua res deservat, non potest sit maxima.

Re aliquomodo
 claret exemplo: familia. V. g. requirit ut minima, sex puncta quibus
 ut armetur, et ad similes alius potest capere usque ad decem: tunc
 illius, major parvitas, sunt sex puncta, et exiguus 50: tunc, ut
 magnitudinis, sunt decem puncta, et exiguus modicum. Itaque ita
 propter titulum inquit, ut res creata, habeant hinc magnitudinis, et
 parvitas.

Resolvo 1. visentia habent ex natura rei hinc, et magnitudinis
 dimis, et parvitas. 2. hoc est verum, ex parte 1. de ratione,
 cap. 1. dicente: perficiendum cuiuscumque alius, certa est magnitudo,
 tunc ad majorem, tunc ad minorem, quae tunc, non superadduntur, et 2. eadem,
 quod in quolibet specie, tunc individua regulariter majorem equalia:
 tunc etiam, quod ad suas operationes vitales, deservunt omnia detracta ad
 dispositionem, quae in natura, tunc quibus distet sed hoc hinc ad maiorem non
 possent.

Resolvo 2. licet de facto, non visentia, non potest exasperare
 ultra ambitus alicui, tamen ex natura rei, non habent hinc magnitudinis
 nec parvitas. Itaque 1. quod ut notum est experientia eo quibus quibus casibus
 1. sine hinc, quo quibus parvitas habet sine hinc. Itaque 2. quod ut quibus
 Naturam, cetera tenent sequitur. Notetur, quod Notetur, quod quibus hinc
 minus operari potest ex natura rei: licet esse sepe, non finit operari
 se solo quibus parvitate nimia; at 1. possent illi naturaliter hinc.